

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa J. Z.
przeciwko H. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 października 2024 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie
z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt VI Pa 147/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od J. Z. na rzecz H. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 1350 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami wynikającymi z art. 98 § 1¹ kpc tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 października 2022 r., IX P 326/21 Sąd Rejonowy w Szczecinie oddalił powództwo J. Z. o wynagrodzenie w związku z oddelegowaniem do pracy za granicą i zasądził od powoda na rzecz pozwanej H. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił apelację powoda oraz zasądza od niego na rzecz pozwanej kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku powód zarzucił naruszenie: 1. art. 1 ust. 3 lit. a i art. 2 ust. 1 Dyrektywy 96/71/WE PE i Rady z 16/12/1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług i przyjęcie, że powód nie był pracownikiem oddelegowanym do pracy za granicą; 2. art. 1 ust. 3 lit. c Dyrektywy 96/71/WE PE i Rady z 16/12/1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług; 3. art. 8 ust. 1-4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z 17/06/2008r. nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wyrażającego się także potrzebą wykładni i wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy kwestii oddelegowania pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowcy międzynarodowego w sytuacji jeśli nawet przyjąć, że przede wszystkim stosować należy przepisy prawa pracy tego kraju, w którym kierowca podlega ubezpieczeniom społecznym, ma stałe miejsce zakwaterowania i centrum interesów życiowych jeśli zarazem kierowca przez kilka miesięcy wykonuje przewozy w innych niż Polska krajach Unii Europejskiej, zarazem korzystając z zakwaterowania w pojeździe i zrywając w ten sposób swoje interesy życiowe z państwem w którym znajduje się siedziba zatrudniającego go pracodawcy, powiązanego kapitałowo i organizacyjnie z przedsiębiorstwem zagranicznym.

Biorąc powyższe pod uwagę powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz pozostawienie Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jako niezawierającej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie; oddalenie skargi kasacyjnej - w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w

tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych - w każdym przypadku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna skarżącej nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie (1) występuje istotne zagadnienie prawne, (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać

rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179) i pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą, co oznacza, że sformułowane zagadnienie prawne musi mieć wpływ na rozstrzygnięcie danej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504), a w końcu, dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przysądu i dlatego nie został uwzględniony.

Skarżący w przedstawionym zagadnieniu prawnym nie powołał żadnego przepisu prawnego w oparciu, o które konstruuje przedstawiony przez siebie problem. Nie wskazał, żadnych argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych w kwestii powoływanego zagadnienia oraz nie wskazał w tym temacie własnego stanowiska.

Powyższe nie pozwala na ocenę, że skarżący skutecznie przywołał podstawę przysądu wynikającą z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy w oparciu o art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c.

[SOP]

[a.ł.]

